

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedynczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 90 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr., tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu”, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ: **Opłaty stemplowe:** 47. Okólnik Min. Skarbu L. DIV./314/1/29 z dnia 31.I. 1929 r. w sprawie zarachowania wpływów za znaki stemplowe sprzedane przez urzędy celne. 48. Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych. **Podatki konsumpcyjne:** 49. Obwieszczenie Min. Skarbu w sprawie zezwolenia na otwarcie i prowadzenie eksportowego wolnego składu cukru w Gdyni w magazynie portowym. **Monopol tytoniowy:** 50. Okólnik Min. Skarbu L. DVI./331/3/29 z dnia 31.I. 1929 r. w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi przedmiotami monop. tytoniowego. **Monopol zapalczany:** 51. Okólnik Min. Skarbu L. DVI./152/3/29 z dnia 30.I. 1929 r. w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi zapalnikami. **Przepisy celne:** 52. Rozporządzenie Min. Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 1.II. 1929 r. o ustanowieniu ceł wywozowych na trzodę chlewną i mięso wieprzowe. 53. Rozporz. Min. Skarbu z dnia 23.I. 1929 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29.IX. 1928 r. w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańsk. rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa. **Przepisy rachunkowo-kasowe:** 54. Okólnik Min. Skarbu L. DVII./1757/2/28 z dnia 24.I. 1929 r. w sprawie zmian §§ 16 i 21 instrukcji dla kas skarbowych. **Wiadomości nieurzędowe.**

Opłaty stemplowe.

47.

OKÓLNIK D. IV/314/1/29.

w sprawie zarachowywania wpływów za znaki stemplowe sprzedane przez urzędy celne.

Do Dyrekcyj: Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie.

Celem umożliwienia Izbom Skarbowym utrzymania należytej kontroli nad prawidłowym zarachowaniem wpływów za znaki stemplowe, Ministerstwo Skarbu zmienia postanowienia okólnika z dn. 3 września 1927 r. L. DC/3500/IV/27 (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 27, poz. 291) co do zarachowywania do sum obrotowych jako „specjalne zasiłki kasowe” pobieranych przez urzędy celne wpływów z tytułu opłat stemplowych i zarządza, aby urzędy celne zarachowywały te wpływy bezpośrednio na odnośne pozycje budżetu dochodowego Ministerstwa Skarbu.

W związku z powyższą zmianą ustala się następujący tryb postępowania:

- a) miesięczne wykazy obrotu znaków stemplowych, składane Dyrekcjom Ceł przez urzędy celne w myśl § 102 Instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych winny Dyrekcje Ceł sprawdzać z zawiadomieniami, otrzymanymi przez Dyrekcje Ceł od Biura Znaków Wartościowych stosownie do § 8 Instrukcji dla Biura Znaków Wartościowych z dnia 28 listopada 1924 r. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 35, poz. 654) oraz odnośnymi dowodami kasowymi, przesyłanymi Dyrekcjom Ceł przez urzędy celne w myśl ust. 8 § 164 powołanej Instrukcji, rachunkowo-kasowej
- b) Po upływie okresu budżetowego Dyrekcje Ceł winny sporządzać ogólny wykaz obrotu znaków stemplowych, w którym należy podawać co do każdej kategorii wartości, sumarycznie dla całego Okręgu Dyrekcji przychód, rozchód i pozo-

stałość oraz ogólną sumę wpływów, uzyskanych ze sprzedaży znaków stemplowych.

Wymienione wykazy powinny Dyrekcje Cei składać corocznie Ministerstwu Skarbu (Wydział Centralnej Księgowości), a odpisy Okręgowej Izbie Kontroli w terminie do końca maja.

Niniejsze zarządzenie winno być wprowadzone w życie z dniem 1 kwietnia 1929 roku.

Warszawa, dnia 31 stycznia 1929 r.

Dyrektor Departamentu:

(—) *Dr. Rasiński.*

48.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

201. (art. 90). Rachunki, wystawione przez Agencje celne Polskich Kolei Państwowych, a stwierdzające należność agencji za jej czynność wykonaną w ramach jej zakresu działania, podlegają opłacie w wysokości 0,2% od wymienionych w rachunku należności tytułem komisowego oraz tytułem opłat za roboty fizyczne (rozporządzenia z dnia 9 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 685 i 686), z wyłączeniem jednak:

a) wydatków pocztowych (§ 13 rozporządzenia, poz. 685), b) opłaty w wysokości 1% względnie 20 gr. od kwot, wyłożonych przez agencję celną na rachunek odbiorcy (§ 15 p. 1, tegoż rozporządzenia) oraz c) wydatków nieprzewidzianych (§ 17 tegoż rozporządzenia).

Innych należności, wymienionych ewentualnie w rachunku, (jako to: cło, opłaty manipulacyjne, statystyczne, za dezynfekcje składowe, zwrot wydatków na plomby) nie wlicza się do podstaw wymiaru opłaty od rachunku, gdyż podstawę tę stanowi w myśl art. 90 u. o. s. należność za usługi, wykonane przez agencję celną (L. D. V. 680/6/29).

Podatki konsumcyjne.

49.

OBWIESZCZENIE.

Rozporządzeniem z dnia 6 lutego 1929 r. L. D. VI. 404/3/29, zezwolono Firmie C. Hartwig, Spółka Akcyjna w Poznaniu, na otwarcie i prowadzenie eksportowego wolnego składu cukru w Gdyni w Magazynie portowym. W magazynie tym może być przechowywany wyłącznie cukier pozakontryngentowy, przeznaczony na wywóz zagranicę.

Kontrolę skarbową nad tym składem wykonuje Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Wejherowie.

Kierownik Departamentu:

(—) *A. Krahelski.*

(Mon. Pol. Nr. 36 z dnia 13.II. 1929 r.).

Monopol tytoniowy.

50.

OKÓLNIK L. D. VI. 331/3/29

w sprawie postępowania ze skonfiskowanymi przedmiotami monopolu tytoniowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Skarbowego w Katowicach.

W związku ze zlikwidowaniem Państwowej fabryki wyrobów tytoniowych Poznań — Jeżyce oraz z zaniechaniem wyrobu „Machorki” w Państwowej Fabryce wyrobów tytoniowych Poznań—Łazarz, zmienia się wykaz zakładów i urzędów monopolu tytoniowego, do których należy odsyłać skonfiskowane materiały tytoniowe, ogłoszony jako załącznik do instrukcji z dnia 23 listopada 1926 r. (Dz. U. Min. Sk. Nr. 32, poz. 349). Odtąd urzędy winny przysyłać skonfiskowane względnie zdeponowane materiały tytoniowe do zakładów i urzędów wymienionych w załączonym wykazie.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) *A. Krahelski.*

W Y K A Z

zakładów i urzędów Monopoli Tytoniowego, do których należy odsyłać skonfiskowane materiały tytoniowe.

Urzędy skarb. celne, mające siedziby na terenie Izby Skarb.	Surowiec*) niefermentowany	Surowiec fermentowany	Cygara	Papierosy	Tytoń krajany wysiewki tytoniowe	Machorka	Presówka i skrętki	Tabaka do zazywania i miał tytoniowy	Tytoń do żucia
Winy odesłać do Państwowych Fabryk wyrobów tytoniowych lub urzędów wykupu tytoniu:									
a) Lwów stosownie do siedziby organu odsyłającego	Zabłotów 1) Borszczów 1) Jagielnica 2) Monasterzyska	Monasterzyska Winniki	Wodzisław	Monasterzyska Winniki	Monasterzyska Winniki	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
b) Kraków	Wodzisław	Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Kraków	Wodzisław	Winniki	Starogard
c) Województwo Śląskie	Wodzisław	Kraków	Wodzisław	Kraków	Kraków	Starogard	Wodzisław	Starogard	Starogard
d) Poznań	Grudziądz 2	Poznań—Łaz.	Bydgoszcz Kościąn	Poznań—Ł.	Poznań—Łaz.	Starogard	Wodzisław	Starogard	Starogard
e) Grudziądz	Grudziądz 2	Poznań—Ł.	Bydgoszcz	Poznań—Ł.	Poznań—Łaz.	Starogard	Wodzisław	Starogard	Starogard
f) Łódź	Warszawa 1	Łódź	Bydgoszcz	Łódź	Łódź	Łódź	Wodzisław	Starogard	Starogard
g) Warszawa	Warszawa 1	Warszawa M.	Bydgoszcz	Warszawa M.	W—wa Miasto	W—wa Miasto	Wodzisław	Starogard	Starogard
h) Białystok	Grodno	Białystok Grodno	Bydgoszcz	Białystok Grodno	Białystok Grodno	Grodno	Wodzisław	Starogard	Starogard
i) Wilno	Grodno	Wilno	Bydgoszcz	Wilno	Wilno	Wilno	Wodzisław	Starogard	Starogard
j) Brześć n/B.	Grodno	Kowel	Wodzisław	Kowel	Kowe	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
k) Łuck	Krzemieniec	Kowel	Wodzisław	Kowel	Kowel	Kowel	Wodzisław	Winniki	Starogard
l) Lublin	Warszawa 1	W—wa Miasto	Wodzisław	W—wa M.	W—wa Miasto	W—wa Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard
ł) Kielce	W—wa 1	Radom	Wodzisław	Radom	Radom	W—wa Miasto	Wodzisław	Winniki	Starogard

*) t. j. pochodzący z plantacji krajowych.

1) Urząd Wykupu Tytoniu.

2) Urząd Wykupu Tytoniu i Państw. Magazyn wyrobów tytoniowych.

Monopol zapalczany.

51.

OKÓLNIK L. D. VI 152/3/29.

W sprawie postępowania ze skonfiskowanymi zapalnikami.

Do wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego w Katowicach.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 19 października 1927 r. L. 18968/3 skonfiskowane zapalniki winny być przekazane Monopolowi Zapalczanemu.

Wobec trudności napotykanych przy zużyciu niniejszych zapalników przez Zarząd Spółki do Eksploatacji Państwowego Monopoli Zapalczanego zarządza się co następuje:

W razie wykrycia przestępstwa należy zajęte zapalniki po sporządzeniu protokołu wst. doniesienia karnego oddać na przechowanie Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów, który przeprowadza dalsze dochodzenia celem doprowadzenia sprawy do rozstrzygnięcia.

Nadesłane zapalniki zaraz po ich nadejściu podda Urząd Skarbowy komisijnemu zbadaniu i oszacowaniu odnośnie wartości handlowej dla celów postępowania karnego, przyjmując cenę zwykłego pudełka (nie powyżej 60 sztuk zapalników) w wysokości 5 groszy, większego proporcjonalnie większą, przy woskowych zapalnikach cenę dwa razy większą.

W wypadkach zajęcia zapalników w ilości ponad jedną skrzynię zawierającą 5.000 zwykłych pudełek (do 60 sztuk zapalników) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów zawiadamia Ministerstwo Skarbu podając jaką ilość zajęto, rodzaj i pochodzenie zapalników.

Po prawomocnym orzeczeniu karnem skonfiskowane zapalniki w ilości do 5.000 zwykłych pudełek podlegają zniszczeniu po spisaniu protokołu zniszczenia.

Przy konfiskatach ponad 5.000 zwykłych pudełek zapalników Urząd Skarbowy winien postąpić wedle zarządzeń Ministerstwa Skarbu.

Równocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Skarbu w tej sprawie L. 18068/3/27 ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu Nr. 32, poz. 348 z 1927 r.

Warszawa, dnia 30.I. 1929 r.

Kierownik Departamentu:

(—) A. Krahelski.

Przepisy celne.

52.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 1 lutego 1929 r.

o ustanowieniu ceł wywozowych na trzodę chlewną i mięso wieprzowe.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania sto-

sunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanawia się cło wywozowe od poniżej wyszczególnionych towarów, uzupełniając taryfę celną wywozową (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536), jak następuje:

Pozycja Taryfy	Nazwa towaru	Cło
Celnej		zł.
257 a)	Trzoda chlewna żywa i bita w sztukach całych	
	od sztuki	30—
b)	Trzoda chlewna bita	
	od połówki	15—
258	Mięso wieprzowe świeże, solone i mrożone w stanie nieprze-robionym, z wyjątkiem oddzielnych głów oraz oddzielnych wnętrzności od 100 kg.	50—
Uwaga 1:	Towary wymienione w poz. 257 i 258, wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu	bez cła
Uwaga 2:	Trzoda chlewna zarodowa wywożona przez hodowców oraz organizacje hodowlane za zaświadczeniami Ministerstwa Rolnictwa	bez cła
Uwaga 3:	Towary wymienione w pozycji 257 i 258 przewożone w małym ruchu granicznym w myśl obowiązujących umów	bez cła

§ 2. Od towarów wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, nadanych do wywozu zagranicę za dokumentem przewozowym wystawionym najpóźniej w przeddzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, cła wywozowe nie będą pobierane w ciągu dni piętnastu od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1929 r.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:

(—) K. Niezabytowski.

(Dz. U. R. P. z dnia 9 lutego 1929 r. Nr. 8, poz. 73).

53.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 stycznia 1929 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 29 września 1928 r. w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 stycznia 1928 r.

o zatwierdzeniu umowy między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem o zastosowaniu ceł wywozowych, podpisanej w Gdańsku dnia 12 sierpnia 1925 r. oraz protokołu końcowego (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 81) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Wymienioną w paragrafie pierwszym rozporządzenia z dnia 29 września 1928 r. w sprawie obniżenia ceł wywozowych na niektóre artykuły gdańskiego przemysłu, gdańskich rękodzieł oraz gdańskiego rolnictwa („Monitor Polski” Nr. 273, poz. 672) listę towarów uzupełnia się w sposób, uwidoczniiony w następującej tabeli:

Pozycja tar. celn.	Nazwa towaru	Kontyng. w tonnach do 31 marca 1929 r.	Ulgowa stawka w złotych
221	Otręby	dodatkowo 2000 ton	bez cła
223	Makuchy	2600 „	bez cła
246	Pszenica	5000 „	bez cła
248	Owies	50 „	bez cła

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) G. Czechowicz.

(Monitor Polski z dnia 4 lutego 1929 r. Nr. 28, poz. 52).

Przepisy rachunkowo-kasowe.

54.

OKÓLNİK Nr. 9 D. VII. 1757/2/28.

W sprawie zmian §§ 16 i 21 Instrukcji dla kas skarbowych.

Do wszystkich izb skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zmienia postanowienie §§ 16 i 21 Instrukcji dla kas skarbowych (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 45 z 1921 r., poz. 565) i nadaje tym paragrafom nowe następujące brzmienie:

§ 16.

„W nagłych wypadkach, gdy naczelnik kasy lub księgowy jest zmuszony natychmiast wyda-

lić się na czas krótki z miejsca służbowego, a użyczenie urlopu od prezesa izby skarbowej dla braku czasu jest niemożliwe, oddaje kasę protokółar-nie swemu zastępcy i donosi o tem niezwłocznie prezesowi izby skarbowej, podając powody, które zmuszają go do czasowego opuszczenia miejsca urzędowania, oraz wskazuje na jaki czas opuszcza miejsce urzędowania i dokąd wyjeżdża. Księgowy czyni to w porozumieniu z naczelnikiem kasy i za jego pośrednictwem.

Naczelnik kasy lub księgowy, udając się po godzinach urzędowych oraz w niedzielę lub święto do innej miejscowości, chociażby na kilkogodzinnny pobyt, powinien uprzedzić o tem swego zastępcę i podać do jego wiadomości miejsce, do którego się udaje.

W razie wyjazdu naczelnika kasy na urlop każdorazowe miejsce jego pobytu powinno być wiadome zastępującemu go urzędnikowi”.

§ 21.

„Pisma, telegrams i wszelką korespondencję, nadchodzącą do kasy, przyjmuje naczelnik kasy lub wyznaczony przez niego urzędnik w lokalu biurowym tylko podczas godzin urzędowych.

Telegrams, nadchodzące po zakończeniu dziennych czynności kasowych, przyjmuje w swem mieszkaniu naczelnik kasy, względnie w razie nieobecności naczelnika kasy z powodów, wymienionych w § 16 niniejszej instrukcji, jego zastępca. W tym celu naczelnik kasy i księgowy zgłaszają swój adres na pocztę.

Wszelka napływająca do kasy korespondencja ma być zapisywana do księgi otrzymanych korespondencyj (wzór Nr. 4).

Codziennie, w czasie od zamknięcia skarbcu i opuszczenia lokalu biurowego przez urzędników, aż do chwili rozpoczęcia czynności kasowych w dniu następnym, jeden z woźnych według kolei, oznaczonej przez naczelnika kasy, powinien pełnić dyżur w kasie. Dyżurny woźny powinien mieć przy sobie broń palną, gotową do użytku, pełnić dyżur możliwie w ubikacji, bezpośrednio sąsiadującej ze skarbcem, i nie może pod żadnym pozorem oddalać się z lokalu kasy bez zastępstwa innego woźnego. Drzwi prowadzące do lokalu kasowego, powinny być w godzinach poza-urzędowych stale zamknięte na zamek i w tym czasie nie wolno dyżurnemu woźnemu wpuszczać do kasy nikogo z osób postronnych bez zezwolenia naczelnika kasy Urzędników, delegowanych do przeprowadzenia rewizji niespodzianej, dyżurny wpuszcza do lokalu kasowego, jeżeli ci urzędnicy są mu znani.

Naczelnik kasy jest obowiązany jaknajczęściej kontrolować woźnych, dyżurujących w kasie, tak osobiście, jak również przy pomocy podległego personelu.

Dla zapewnienia bezpieczeństwa skarbcu powinien naczelnik kasy postarać się o pełnienie warty na zewnątrz lokalu kasy przez straż policyjną lub wojskową zwłaszcza w porze nocnej i w okresach przechowania znaczniejszych zapasów gotówki w skarbcu.

W razie niemożności wyjednania warty przy kasie naczelnik kasy powinien zabiegać o to, aby posterunki policyjne były wyznaczane w pobliżu kasy skarbowej i przynajmniej raz przy każdej zmianie posterunku przekonywały się o bezpieczeństwie kasy".

Warszawa, dnia 24.I. 1929 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) R. Czauderna.

Wiadomości nieurzędowe.

Ku uwadze płatników.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w m-cu lutym 1929 r. płatne są następujące podatki:

- 1) od 15 lutego — wpłata I-ej raty podatków gruntowych za rok 1929;
- 2) w ciągu miesiąca lutego — wpłata państwowego podatku od nieruchomości miejskich i niektórych wiejskich za kwartał IV roku 1928;
- 3) w ciągu miesiąca lutego — wpłata podatku od lokali za IV kwartał 1928 roku;
- 4) do 15 lutego — wpłata podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu styczniu, przez przedsiębiorstwa handlowe

I i II kategorii i przemysłowe I — V kategorii, prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

5) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7 dni, licząc od dnia, w którym dokonano potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości z tytułu podatku majątkowego oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności w m-cu lutym r. b., tudzież kwoty odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w tymże miesiącu.

Wkłady oszczędnościowe P. K. O. w styczniu 1929 r.

Ogólny stan wkładów oszczędnościowych złożonych w P. K. O. osiągnął w dniu 31 stycznia 1929 r. kwotę 126 milionów zł., wzrósł więc w ciągu stycznia o 4 miliony złotych. Jednocześnie liczba czynnych książeczek oszczędnościowych w P. K. O., która w dniu 31.XII. 1928 r. wynosiła 298 tysięcy, w dniu 31.I. 1929 r. osiągnęła już cyfrę 308 tysięcy, wzrosła więc w ciągu jednego miesiąca o 10 tysięcy książeczek. Największym powodzeniem cieszą się t. zw. wkłady oszczędnościowe zwykłe, które w ciągu stycznia pozyskały przeszło 9 tysięcy nowych uczestników. Nieśląbnącym powodzeniem cieszą się również t. zw. wkłady oszczędnościowe premjowane, liczba których wzrosła w styczniu o 1.000.